

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

23 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolaev Ghenadie,

Judecători – Timofti Vladimir, Covalenco Elena, Moraru Petru, Toma Nadejda,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costăș Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Sluhinschi Stanislav Isidor, născut la 29 mai 1965,
originar și domiciliat în s. Șofrîncani, r-nul Edineț;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.01.2013 – 23.04.2013 (prima instanță)
2. 20.05.2013 – 05.02.2014 (instanța de apel)
3. 17.06.2014 – 23.09.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 23 aprilie 2013, Sluhinschi Stanislav a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. De către organul de urmărire penală Sluhinschi Stanislav a fost învinuit de faptul, că la data de 27 noiembrie 2012, aproximativ la orele 10:30, aflându-se pe teritoriul fostei ferme de animale, situată în extravilanul s. Șofrîncani, r-nul Edineț, fiind în relații ostile cu fratele său Sluhinschi Anatolii Isidor, a inițiat o ceartă cu acesta și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea capului, după care l-a mai lovit cu o creangă peste antebrațul stîng, cauzîndu-i astfel victimei, conform raportului de expertiză

medico-legală nr.224-D din 07.12.2012, vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății mai mult de 21 zile.

Aceste acțiuni, de către organul de urmărire penală, au fost calificate ca vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață, infracțiune prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r-ului Edineț, Podgurschi N., prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Sluhinschi Stanislav să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore, iar acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată să fie admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă. La fel, a invocat că instanța de fond la emiterea sentinței de achitare nu a dat o apreciere justă probelor prezentate de acuzare și nu a luat în considerație declarațiile martorilor Molea S. și Sluhinschi L., precum și raportul de expertiză medico-legală nr.224 D din 07.12.2012.

3.1. În apelul declarat de către partea vătămată Sluhinschi Anatolii s-a solicitat casarea sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Sluhinschi S. să fie condamnat în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, pe motiv că la examinarea cauzei s-au admis încălcări de ordin procedural și anume, în cadrul desfășurării procesului de judecată nu a fost audiat martorul Sluhinschi Ecaterina, mama lor, cu toate că a fost solicitat acest lucru, fiind astfel încălcat principiul contradictorialității și ca urmare, prima instanță a examinat unilateral cauza penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2014 au fost respinse apelurile, cu menținerea sentinței hotărârii atacate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicîndu-se temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, invocîndu-se următoarele motive:

- la emiterea deciziei, instanța de apel nu a apreciat probele prezentate de acuzare, care sunt concludente, pertinente, utile și veridice, iar în ansamblu dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului în cele incriminate;

- nu au fost apreciate și analizate declarațiile părții vătămate Sluhinschi Anatolii, care a dat declarații consecvente și au fost confirmate prin declarațiile martorilor Molea Stepan, Sluhinschi Liubovi, indicând la toate etapele procesului penal, că anume Sluhinschi Stanislav i-a aplicat o lovitură cu o creangă peste antebrațul stîng, însă nu s-a adresat imediat la medic, crezînd că o să-i treacă.

- instanța de fond, la adoptare sentinței de achitare a pus la bază declarațiile martorului Gațur Iurie, care a confirmat faptul, că la 27 noiembrie 2012, în intervalul de la 08.00 pînă la 12.00 s-a aflat în gospodăria inculpatului și în această perioadă inculpatul nu a ieșit din gospodărie. De asemenea, au fost pus la bază și declarațiile lui Sluhinschi Ivan, care în acea zi aproximativ pe la ora 09.00-10.00 a venit la domiciliu inculpatului Sluhinschi S., unde s-a aflat aproximativ vreo 20 min., confirmînd că în acest interval de timp inculpatul nu a părăsit gospodăria. Însă, aceste declarații contravin declarațiilor inculpatului (f.d. 91), care a recunoscut că la data de 27 noiembrie 2012, în intervalul de timp de la ora 11:30 pînă la 12:00 a fost la capătul grădinii ce duce spre teritoriul fostei ferme pentru a verifica bovina scoasă la păscut, pe cînd martorii au declarat că în intervalul de timp indicat, inculpatul nu a ieșit nicăieri din ogradă;

- expertul judiciar medico-legal Vreimea S., în instanța de apel nu a negat provocarea fracturii osului ulnar la partea vătămată Sluhinschi A. chiar și din căderea liberă a corpului, nefiind obligatorie o accelerație, însă a susținut și concluziile date prin raportul de expertiză medico-legală nr. 224 D din 07.12.2012, conform cărora în rezultatul loviturilor primite, părții vătămate i-au fost cauzate fractura osului ulnar stîng, edem și echimoze la brațul stîng.

6. Judecînd argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal consideră, că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar la 24 martie 2014, împotriva deciziei instanței de apel din 05 februarie 2014, pronunțată în ședința publică pe 05 martie 2014, în termen.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală (red. 27.10.2012), instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel la examinarea apelului declarat de procuror nu a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, nu a răspuns la modul convenit la toate motivele invocate de apelant, în legătură cu ce în baza temeiului pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit apelului declarat de către procuror (f.d. 142-143), criticîndu-se legalitatea și temeinicia sentinței, se invocă următoarele motive:

„- la baza adoptării sentinței de achitare, instanța de fond a pus declarațiile inculpatului Sluhinschi S., ale martorului Cațur Iurie, care a declarat că „la 27 noiembrie 2012, începînd cu ora 08:00 pînă la 12:00 s-a aflat în gospodăria ultimului”, confirmînd astfel susținerile inculpatului precum că nu a părăsit gospodăria sa, precum și ale martorului Sluhinschi

Ivan, care a declarat că „la 27 noiembrie 2012, aproximativ pe la ora 09:00 – 10:00 a venit la domiciliul inculpatului Sluhinschi S., care împreună cu cet. Cațur I. sudau o remorcă. În gospodăria inculpatului, cet. Sluhinschi Ivan s-a aflat aproximativ 20 min, interval de timp în care inculpatul nu a părăsit gospodăria”.

Astfel, instanța de judecată urma să aprecieze critic declarațiile martorilor în cauză deoarece, necățind la faptul că inculpatul a recunoscut că în intervalul de timp de la ora 08:00 pînă la 12:00 a fost la capătul grădinii ce duce spre teritoriul fostei ferme pentru a verifica bovina scoasă la păscut, ultimii au declarat că acesta, în intervalul de timp indicat nu a ieșit nicăieri din ogradă. Mai mult ca atît, martorul Sluhinschi I. a declarat că a venit la Sluhinschi Stanislav anume pe teritoriul fostei ferme, însă nu a văzut pe partea vătămată precum și nici bovina inculpatului, deși ultimul a indicat că aceasta a fost scoasă la păscut anume pe acest teritoriu.

Mai mult ca atît, martorul Cațur Iurie a declarat că „la 28 noiembrie 2012 dimineața, la stația din sat. Șofrîncani l-a întîlnit pe partea vătămată Sluhinschi A., care i-a comunicat că merge la Edineț la policlinică”;

- la emiterea sentinței de achitare instanța de judecată nu a dat o apreciere justă și corectă probelor acuzării și nu a luat în considerație declarațiile martorului Molea Stepan, care a fost martorul ocular la momentul în care Sluhinschi Stanislav i-a aplicat lovituri cu un băț fratelui său, Sluhinschi Anatolie, în timp ce se află pe teritoriul fostei ferme, situată în extravilanul sat. Șofrîncani r-ull. Edineț, neluînd în considerație și declarațiile martorului Sluhinschi Liubovi;

- vina lui Sluhinschi S. în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită atît prin declarațiile martorilor acuzării cît și prin raportul de expertiză medico - legală nr. 224 D din 07.12.2012 ,conform căruia în urma loviturilor primite partea vătămată s-a ales cu fractura osului ulnar stîng, edem și echimoze la brațul stîng, care se califică ca vătămări corporale medii”.

Anume asupra acestor motive invocate în apel de către procuror, instanța de apel nu s-a pronunțat sau s-a pronunțat superficial, fără argumentarea cuvenită.

Totodată, Colegiul lărgit enunță, că examinînd materialele cauzei, instanța de apel nu s-a expus pe următoarele motive relevante pentru justa soluționare a cauzei, și anume declarațiile părții vătămate Sluhinschi Anatol (f.d. 174), date în cadrul instanței de apel, din care rezultă că „...declarațiile date în cadrul ședinței primei instanțe (f.d. 93-95) le

confirmă pe deplin, la locul comiterii infracțiunii nu erau prezente alte persoane, iar vătămările nu-i puteau fi cauzate în urma căderii”.

În acest sens, Colegiul lărgit nu acceptă, considerînd greșită motivarea deciziei instanței de apel (f.d. 192), unde se invocă:

„Instanța corect a stabilit lipsa probelor care ar dovedi vinovăția inculpatului Sluhinschi S. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin.(1) Cod penal, care prevede „Vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață.”

Instanța de fond corect și întemeiat a apreciat critic declarațiile martorilor Molea S. și Sluhinschi L., pe motiv, că acestea la 27 noiembrie 2012, cît și la momentul cercetării judecătorești, se aflau în relații ostile cu inculpatul Sluhinschi S., fapt confirmat de către ei prin declarațiile depuse în ședințele instanței de fond.

La fel, instanța reține, că martorul Sluhinschi L., fiind soția părții vătămate a relatat niște fapte din spusele ultimului, declarațiile ei reprezentînd o probă indirectă. Mai mult ca atît declarațiile martorilor Catur I. și Sluhinschi I., care se află în relații bune cu inculpatul și partea vătămată, combat integral declarațiile părții vătămate Sluhinschi A. și a martorilor Molea S., Sluhinschi L..

De asemenea, Colegiul penal pune la baza deciziei și declarațiile expertului judiciar medico-legal Vremea S. date în cadrul ședinței instanței de apel prin care se confirmă, că fractura osului ulnar la Sluhinschi A. putea să fie provocată chiar și din căderea liberă a corpului, nefiind obligatorie o accelerație”.

Colegiul lărgit constată, că această motivare nu poate fi acceptată, deoarece instanța de apel nu a constatat fapta căderii libere a părții vătămate Sluhinschi Anatoliei și această concluzie contravine declarațiilor date de către inculpatul Sluhinschi Stanislav în cadrul urmăririi penale (f.d. 33), din care rezultă, că „a recunoscut ca în jurul orei 12:15 a fost la fosta fermă pentru a verifica bovina scoasă la păscut”, însă martorii Cațur Iurie, Sluhinschi Ivan au declarat că „în intervalul de timp indicat, inculpatul nu a ieșit nicăieri din ogradă”, astfel de declarații inculpatul Sluhinschi S. a dat și în prima instanță (f.d. 91).

Totodată, Colegiul lărgit menționează că din declarațiile permanente ale părții vătămate Sluhinschi Anatolii, date la toate etapele procesului penal, rezultă că acesta a indicat direct la Sluhinschi Stanislav, ca fiind persoana care i-a aplicat o lovitură cu o creangă peste antebrațul stîng, însă nu s-a adresat imediat la medic, crezînd că o să-i treacă.

Mai mult, declarațiile părții vătămate Sluhinschi Anatolii și ale martorilor Sluhinschi Liubovi, Molea Stepan au fost confirmate și prin concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 224 D din 07.12.2012, conform cărora în rezultatul loviturilor primite părții vătămate i-au fost cauzate fractura osului ulnar stîng, edem și echimoze la brațul stîng ce se califică ca vătămări corporale medii.

La fel, expertul judiciar medico-legal Vremea S. în instanța de apel nu a negat provocarea fracturii osului ulnar la partea vătămată Sluhinschi A. chiar și din căderea liberă a corpului, nefiind obligatorie o accelerație, însă tot el a susținut și concluziile date prin raportul de expertiză medico-legală nr. 224 D din 07.12.2012 (f.d. 185, 23), unde tot el a ajuns la concluzia că leziunile corporale puteau fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp contondent (bățul prezentat).

Analizînd aceste motive, Colegiul lărgit constată că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra declarațiilor părții vătămate Sluhinschi Anatolii, precum și ale martorilor Sluhinschi Liubovi, Molea Stepan, nefiind invocate motive relevante în decizia atacată, asupra argumentelor invocate de către procuror în apel, ceea ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs, în concluzie urmează a fi casată decizia instanței de apel ca pripită și insuficient motivată.

Reieșind din aceste circumstanțe, avîndu-se în vedere că în apelul procurorului s-a solicitat condamnarea inculpatului Sluhinschi Stanislav în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, Colegiul lărgit consideră necesar de a admite recursul ordinar declarat de procuror, de casat decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Colegiul lărgit mai invocă ca motiv pentru rejudecare a cauzei și neexpunerea instanței de apel asupra credibilității declarațiilor părților în proces, care are o importanță deosebită, cînd există probe contradictorii și practica CEDO statuează în mai multe spețe cum urmează de procedat în

astfel de situații, Hotărîrea CEDO I.G. vs Republica Moldova din 15 mai 2012 (pag. 43 Buletinul CSJ nr. 8-9 din anul 2012), Hotărîrea CEDO N. A. vs. Republica Moldova din 24 septembrie 2013 (pag. 25 Buletinul CSJ nr. 10 din anul 2013).

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel de procuror și ținînd cont de motivele casării deciziei atacate să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată.

7. Pentru aceste motive, în conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costaș Valentina, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2014, în cauza penală privindu-l pe **Sluhinski Stanislav Isidor**, cu dispunerea rejudecării cauzei în Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată la 14 octombrie 2014.

Președinte

Nicolaev Ghenadie

Judecători

Timofti Vladimir

Covalenco Elena

Moraru Petru

Toma Nadejda

